

34
NUPTIIS
REVERENDI VIRI DN.

PETRI CRVCI-
GERI BRZECZKO-
WINI ECCLESIAE MICROPA-
GENSIS DIACONI

ET
JAMECCLESIASTAE & DECANI MISENSIS
INDVSTRII, SPONSI

NEC NON
PUDICISSIMAE VIRGI-
NIS JOHANNÆ, OLIM FILIÆ POST O-
BITUM RELICTÆ, Clarissimi Viri DN. GEOR-
GII LANDTFOYTI Civis & Senatoris ejus-
dem Urbis Minoris PRAGÆ

SPONSÆ.
AMICI AMORIS & HONORIS SCRIBEBANT
Ipsa die Sacra DIVO GEORGIO.

Anno 1613.

PRAGÆ
Typis MATTHIÆ PARDUEICENI.

REVERENDO VIRO DN. PETRO CRUCIGE-

RO, Collegæ meo, Filio & fratri carissimo: Nuptias celebranti, ac My-
sam abiturienti, 23. April. quæ dicata est S. Georgio. cjo jcc xiii.

D^m cruce Tu Cruciger multum es vexatus iniquâ
Tristu eras, Tecum tunc ego tristis eram.

Nunc huc nunc isthuc adverso es sidere vectus

Omnia pro voto nec cecidère tuo.

Sed jam post multos venit Tibi Petre cupita

Venit post diros ista serena dies.

Quâ Cataphracti nos celebramus festa Georgi

Qui Nympham é satana faucibus eripuit.

Hac Tibi jam tribuente DEO fiat mitior aura

Hac Myla Pastorem Te cupit esse suum.

Hac Tibi sponsa datur pia, casta, proba atq; fidelis

Quam Tibi non alius quam Deus ipse dedit.

Vtere jam tandem melioribus utere satis

Fertilis ut possis pluribus esse locis.

Vtere sorte ista; Et spartam quam nactus es orna,

Nec non Hanusl sis memor usq; Tui.

Geor. Hanusius Landtskronæus Mi-
cro-Pragæ ad D. Nicolai à Sacris
Concionibus Bohemicis.

Petre Ministerij Sacri dum munus adibas,
Inuasit te CRUX, es quia tu CRUCIGER.

Sedulus officium quando præstare studebas,

Sensisti ingratham non semel inde Crucem;

Nunc tibi cum Virgo veniat nova nupta Johanna,

Crede mihi experto, vix eris absq; Cruce.

Sed qui te optata donavit PETRE JOHANNA

Mitiget is cunctam semper in Orbe Crucem,

Cumq;

4628281

Se-2002

898/34

ST 1761

10. 10.
2002

Cumq; duo possint unus quam ferre malorum
Plus, tunc impositam discite ferre Crucem.
Alter & alterius sitis solamen in omni,
Qualiscunq; dein venerit illa, Cruce.
Auxilio freti hoc, [qui vos conjunxit in unum,
Sic erit hora brevis, Cruxq; erit illa levis.

*S. Geor. Tesak Moschovinus ad D.
Castuli Ecclesiastes.*

DEnt alij nummos, dent munera larga Sodales:
Hæc tibi quæ promptus confero vota, cape.
Connubii sacros primus qui sanxit honores,
Maximus excelsi, Conditor ille poli.
Ille simul Leges, duros tulit ille labores:
Illa ut perpetuo servet uterq; Parens.
Vir Caput uxoris sit, Corpus amabile at eius
Fæmina: Coniuncti sint tamen una caro.
Quam grata hæc animis quos junxerat ardua Virtus:
Quos regit Excelsi Spiritus ille Jovæ.
Sed quam dura nimis fors altera bina, gemella,
(Utra minus dubito ?) est Crux, labor, atq; dolor.
Tu Vir, nunc lege, nunc ora, nunc mente labora:
Nitere pauperiem pellere, velq; famem.
Tu pia sed consors, fæcunda prole, dolores
Fortiter ut toleres, hoc opus, hic labor est.
Sed non frangaris, animis curisq; solutus,
A petra & cruce, qui nomen & omen habes.

Auxilio tibi sit cælestis Sponsus Iesus:

Auxilio Consors fida, Iohanna. Vale.

S. Adamus Spacierus Gurimenus

PETRA es, PETRE Cruce è variá eluctatus, amænos
Victoriæ vides dies.

Libertas vitæ, sacra munia, Virgo pudica,
Honoribus tuis favent,

His partis fruitor, gratus longævaq; vivas
Choro thoroq; secula.

Sis PETRA, PETRE crucem, quâ cum lucteris, habebis
Suprema Lux dùm venerit.

*M. Victorinus Wrben/sky
Decanus Tevto Brode.*

O Facie indignos humana! ô turpia monstra:
Quos vagus urit amor conjugijq; pudet.

O sacra progenies, coelesti numine ducta:

Quæ vagum amorem odit, coniugiumq; colit.

Tu felix ergo qui castis ignibus ardes,

Atq; Joannam in ius jam sociale petis.

Fecisti te digna, Deo gratissima, et æquæ

Gloriam apud cunctos emeritura suam:

Vivite felices, felici fædere juncti,

Sit sine lite domus, nec sine prole torus.

*Balthasar Pötichius Misenensis Ecclesiæ Evangelicæ
in minori Praga Diaconus Germanic.*

Clavi.

CLavigeri tibi, PETRE, dedit qui nomina Petri
Ut stadium studii viderat ille tui,
Pavit oves Christi Petrus: quid gratius illo
Esse tibi CRUCIGER, munere Praga videt?
Ille fuit conjux, Christoq; medente levare
A febris socrum viderat ipse suam.
Tu quoq; ne socru careas & conjuge, Christum
Ad thalami Sponsus gaudia festa vocas
Neu CRUCIGER solo sis nomine, sub cruce miles
Ferre paras Christi, conjugiiq; jugum.
Sis felix! & eris. Non sunt juga dura duobus
Sub cruce rem CHRISTO qui duce rite gerunt.

M. J. C. V.

Dn. PETRO CRUCIGERO,

DIACONO MICROPRAGENSI,

ET

Decano Misensi, Amico carissimo, Uxorem Ducenti,

ET

PRAGÀ Discedenti, Faustum Connubium, iter
Felicissimum, precatur.

EST varia in vulgo sententia nata, Minister
Qui Templi sacri credita limina habet,
An possit castus sociali vivere lecto,
An cælebs tantum degere quisque toro?

A 3

Tu quod

Tu quod Mysogynum non cures verba virorum,
Rectè agis, id pietas, et Deus ipse iubet.

Quippe maritalis genialia fœdera tædæ,

Carnis & unius præcipit esse duos.

Coniugibus castis castum concedit amorem,

Et statuit proprio quemque jacere toro;

Dulcis hymen, dulcis conjunx, dulcissima cura,

Si sacer est fultus semper amore torus.

Οὐδὲν Πετρεῖ ἀγαθὴς γλυκερώτερόν ἐστι γυναικὸς,

Μάγνους ἐγὼ, σὺ δὲ μου γίγνου αἰληθοσύνης.

M. Nicolaus Troilus Hagiochoranus

ES CRUCIGER duro gestas dum pectore summi,

Quæ portant, Patris munia Petre crucem.

Nunc vero duro jungis dum fœderis nuptam

Cur aliam quæso fersq; cupisq; crucem

Desine ne duplici sors te mala vexet acore,

Est satis in sacro pondere ferre crucem

Non cessas? pergis? quis sic vult? dextra Tonantis

Dum vult, ergo agili pectore ferto crucem.

M. Procopius Pæonius.

AD mensam quoties hilaris subrisit HANUSSUS

Ipsis qui dapibus carior esse solet,

Dicens: nos inter primus quis colla petito

Conjunctet thalamo, cuiq; redibit hymen.

Non secus ac certo Venerem monstrare pudicam

Augurio vellet, quæ modo colla premis

Esse

Es felix igitur CRVCIGER carissime Sponse
Cui primum tædis Sponsa IOHANNA datur.
Aspera sunt multum Veneri quia culmina blandæ
Unde suas spargit Cypria casta faces.
Nec licuit nostros, primum demittere cursus,
Tu primus sis, nos post vehet alter hymen.
Et quia supremi vos iungit dextera Christi
Huius ab auxilio quæq; secunda precor.
Ille Parens Tutorq; tori sit, cuncta ministret
Ad vitam, simul et tristia discutiat.
Efficiat, Mater Pa' rem quo prole coronet.
Cynthia bis quinq; ut Cornua transtulerit.

M. Daniel Basilius à Dürnbergk Not.
Cæs. Pub. Rector Scholæ MicroPrag.

VT non assiduè sunt turbida nubila cælo,
Nec semper ventus turbine versat humum;
Ac velut haud semper piceis aurora quadrigis
Sed prodit rubeis sæpè serena rolis:
Sic non quæq; Tuis hora est contraria votis,
Quin referunt gratas tempora versa vices.
October rigidâ quondam Te afflaverat aurâ
Et fuerant cæptis fata sinistra tuis.
Non tamen, Aprilis jam cæpta secunda moratur
Quando favent voto carbasa fausta tuo.
Svavibus hinc violis te tempora svaviter ornat,
Forsitan ut violâ non violêre tuâ?

Osva

O suavem violam, quæ non violenter adurit,
O violam quæ non ut violere facit.
Carpe Tuam violam, mustum Octobris bibat alter,
Sic viola auspicijs sit tibi viva bonis.

M. Johan: Turca Tent:

PETRE dum tædas jugales
Introis solenniter,
Cur vereris noxiales
Machinas? Ista fortiter.
En tuum CHRISTUS laborem
Sublevaturus venit,
Ne sibi, tuis, timorem
Afferat slyx, subvenit.
Ad tuam mentem vocatus
Gratiosus assidet,
His beare te paratus
Omnibus, quæ possidet.
Sic cibum curas, supernum
MANNA largè suggeret
Potionem si; falernum
Copiosè conferet.
Tum tuum, de more, lectum
Exuet discordia,
Et pium, (quod suavè!) tectum
Induet Concordia,

Tu

Tu modo fretus benignâ
Numinis clementia
Gaudio gesti, maligna
Cedit invidentia,

M. Samuel Sabatecius Mierzinus.

QUum prohibet licitos Archonticus ardor amores,
Petre sacro, contra tu cupis ire tero.
Quod cupis en laudo; mens quod studiosa, Iehovah
Est laus, æterni, iussa referre, decus.
Si perit hæc, manet hæc, nunquam moritura, virescit
Fama pii, en vivum gloria numen habet.
Non habet, Anger ait rarus, quid? viva reportat
Vox magis, autorem monstrat adesse Deum.
Huius ope incipias tædas celebrare petitas,
Sic erit in votis fors diuturna tibi.

Samuel Martinius Horzovinus.

Sordida congestio tumeant præcordia lucro:
Currat & in varias rala Caterva plagas!
Te Neonymphe iuvat PETRÆ sudare JEHOVÆ:
Intrepidâq; Sacram voce tonare Crucem
Nam dum pensa tui duce CHRISTO muneris urges;
Eius & in genibus quælibet acta locas:
Functio tum Templi, socij tum functio lecti
Inde tibi, Fati munere utrumq; , datur.

I pre-

I precor, I voveo, quo Fata ac fœdera pacti
Alliciunt! Fatis velle litare para.
Successum spera! dum Cœlica jussa docebis
Præmia perpesso, crede, labore, manent:
Aureolis aderit dives *Benedictio* pennis:
Et *Lucrum* referes, post pia fata, *Crucis*.

Georgius Syrus B. Brodenus.

I Am tibi jam CRUCIGER post tot conamina demum
Ducitur in socium pulchra JOHANNA thorum,
Vere novo, molli cum vernat gramine tellus,
Induit et flores quælibet herba suos.
Entibi sollicitus quod non OCTOBris in aura,
Hoc Maij pleno nunc geris ipse sinu.
Munus habe VERNUM, quicquid sub vere virescit
Auspicijs lætum tendit ad astra bonis.
Hoc colito, ambabus simul et complectitor ulnis,
Hoc munus multum commoditatis habet

Benedictus Frantz W. Z.

P Robra maritalis perpesa est plurima sæpe
Tania, sulphureo Cenchre movente dolos.

Attamen

Attamen haud paucos, verbi deamâsse nitorem,

Submovet ALTORIS torius aura Soli.

Omnibus esse bonum tædas celebrare jugales,

Paphnuri, flêxti pectora rite Patrum.

Hic monitus, sacro Domini de codice promptus,

Virgineo agglomerat te, Neonymphe, si nu

Inscia sint vestri curarum tempora fluxus

Conjugij, pulchrâ prole virente domo:

Id voveo paucis: Fac cælitus annuat isti

Aura brevi voto, Rex HOMODIVE, tua

Georgius Transci Teshinianus.

Přisloví w xix. Kapít:

Dám, Statek po Přátelích se dostává!

Manžetku pak rozšaffnau sám Bůh dává.

S. Pavel k Efez. w v. kap. a) Pet. 3.

Manžetku má milovati Muž, a gi opatrowati

**Gáto y Krystus swau Cyrkew za kteraužto gest
wylýl Krew.**

**Manžetka Manžela své ctj, milig a poslaucheg ho
Gáto Sára Abrahama ctila / gmenugjeho Pána.**

BenediCar Vos DEVS, DEVS lpsé fortls.

An Požehnán / Božského / tterěž oboha CVge

Wásé Kněz, Gíř / wám w nssV ge oD Pána Nebeského

SlT Do MINUs SlT ProteCtor V ester.

G. H.

ORATIO NEONYMPHORUM AD SACRO-
SANCTAM TRINUNITATEM.

Aternum benedicta TRIAS, Pater optime rerum,
Qui nexus casti sanctores ipse duum:
Vere-Homo, Vere-Deus, Jesu mitissime, nuptis
Præsentem vidit quem Galilæa novis:
Spiritus ô Patris & Nati castissime, cujus
Conjugium grato, est, igne ciere tibi:
Te decoranda humili ad connubia mente vocavi,
Ante JOHANNA mihi est quàm meditata, ducem.
Ecce diestandem fragrantibus adsilit alis,
Quâ dare dextra fidem dextræ utriusq, cupit,
Mente, FIDEM, pura: Quam non, nisi linea rerum
Solvere mors valeat, Velle secuta tuum.
Ergò veni, Rex alme, Veni: Dulcore Calenus
Vasa renidenti mutet aquosa liquor.
Namq, favor nobis, scio, desultorius orbis
Auxiliatrices subtrahet usq, manus.
At quæcunq, tuo mens est innixa favori,
Posthabito dives pondere Gangis, erit.
Jungat in abruptis Concordia longa catenis
Corda, nec Asmod eis toxica dira struat:
Omnimodo paret incrementa, reciproci signis,
Nisi firmati fæderis, atq, rhoris.
Ut pietas, & nostra fides eliminet atra
Pænarum, & tandem figat in arce poli.
His & mens, & lingua tenax agglutinat AMEN,
Fac nostras, Jesu, pondus habere preces.

